

AVIZ

referitor la proiectul de Lege privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)

Analizând proiectul de **Lege privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.398 din 16.10.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D1130/16.10.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO).

Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.1) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, proiectul intră sub incidența reglementărilor **subsumate**, conform *repertoriului legislativ european, Spațiului de libertate, securitate și justiție al Uniunii*, integrate **segmentului legislației europene – Generalități.**

La nivelul dreptului european derivat, în raport de obiectul specific de reglementare al proiectului, prezintă incidență directă **dispozițiile Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO),** act juridic european ale cărui prevederi sunt **obligatorii și direct aplicabile în ordinea juridică a statelor membre ale Uniunii Europene,** potrivit dispozițiilor **art.288** din **Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE).**

Pentru facilitarea **aplicării directe și obligatorii în spațiul național** a prevederilor cuprinse în **Regulamentul EPPO,** așa după cum se arată și de către inițiator în conținutul *Expunerii de motive,* se impune **dispunerea măsurilor de ordin legislativ și instituțional necesare** pentru asigurarea **funcționalității și a operaționalizării efective în România a Parchetului European.**

Prezentul proiect continuă procesul care a debutat prin **adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2019 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO),** act normativ prin care au fost **reglementate procedurile interne de desemnare** a candidaților pentru *funcțiile de procuror european și procuror european delegat.*

Subsecvent acestor măsuri, **proiectul conține și dispoziții de ordin instituțional, organizatoric sau privitoare la alocarea resurselor de personal, a celor financiare și materiale,** cum ar fi **înființarea, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, a Structurii de sprijin a procurorilor europeni delegați în România.**

Reglementarea propusă vizează eficientizarea activității de urmărire penală și de judecată la nivel național, și, implicit asigurarea unui cadru procesual penal corespunzător desfășurării activității Parchetului European în România.

3. Pentru un spor de claritate a reglementării, sugerăm ca definițiile termenilor și a expresiilor care au o altă semnificație decât cea prevăzută în Regulamentul EPPO să fie redată chiar în cuprinsul **art.2**.

4. La **titlu**, expresia „Proiect de lege” trebuie înlocuită cu termenul „Lege”.

Semnalăm că **titlul** proiectului ar trebui reformulat, întrucât este același cu cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.8/2019 privind unele măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO). Or, potrivit art.41 alin.(4) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*se interzice ca denumirea proiectului unui act normativ să fie aceeași cu cea a altui act normativ în vigoare*”.

5. Având în vedere dispozițiile art.42 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după titlu trebuie redată următoarea **formulă introductivă**:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege.”

6. La **art.1**, pentru corelare cu titlul proiectului, sugerăm ca partea de debut a textului să fie reformulată, astfel:

„Art.1. - Prezenta lege stabilește unele măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939... .”

De asemenea, pentru rigoarea redactării, expresia „seria L 283 din 31.10.2017” va fi înlocuită cu sintagma „seria L **nr.283** din 31 **octombrie** 2017”.

7. La **art.2**, sintagma „cu excepțiile din prezenta lege” nu este previzibilă întrucât din proiect nu rezultă în mod clar care sunt acei termeni și acele expresii folosite, prin excepție, într-un alt sens decât cel avut potrivit respectivului regulament.

8. La **art.3**, formularea „și a celorlalte autorități competente, potrivit regulamentului EPPO” lipsește norma de claritate având în vedere că, potrivit art.117 din respectivul regulament, notificările au ca obiect, printre altele, tocmai menționarea autorităților competente pentru punerea în aplicare a dispozițiilor regulamentului.

Pe de altă parte, întrucât art.117 din Regulamentul EPPO are în vedere „informarea EPPO cu privire la o listă cuprinzătoare de dispoziții naționale în materie de drept penal material aplicabile infracțiunilor definite în Directiva (UE) 2017/1371 și în orice alte acte legislative naționale relevante”, precum și cu privire la lista

infracțiunilor grave pentru care statul membru, în conformitate cu art.30 alin.(3) din Regulamentul EPPO, intenționează să limiteze aplicarea art.30 alin.(1) lit.(e) și lit.(f) din același regulament, apreciem că stabilirea respectivelor liste ar trebui să se realizeze chiar prin prezentul proiect. Avem în vedere faptul că, respectivele liste conturează, de fapt, sfera infracțiunilor pentru care Parchetul European își poate exercita competența fie prin începerea unei investigații în temeiul art.26 din Regulamentul EPPO, fie prin adoptarea deciziei de a-și folosi dreptul de evocare în temeiul art.27 din același regulament.

De altfel, semnalăm că instituirea soluției legislative privind limitarea aplicării dispozițiilor art.30 alin.(1) lit.(e) și lit.(f) din Regulament numai la infracțiuni grave, precum stabilirea listei acestor infracțiuni ar trebui realizate prin dispoziții exprese ale legii, și nu potrivit mecanismului de consultare prevăzut la art.3 din proiect.

Menționăm că necesitatea instituirii unor reglementări clare și previzibile este o condiție esențială a respectării principiului securității juridice, fiind subliniată în jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

Astfel, în **Decizia nr.681/2012**, Curtea Constituțională a statuat că, *„Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea constată că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare”*

Pe de altă parte, Curtea Constituțională a reținut constant, de exemplu în Decizia nr.781/2017, și faptul că în jurisprudența sa, *„Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi.”*

Față de cele de mai sus, se impune reanalizarea normelor în ceea ce privește respectarea cerințelor de calitate a legii, sub aspectul **clarității, previzibilității și preciziei normei**, prevăzute de art.36 alin.(1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, cerințe care se circumscriu principiului legalității prevăzut la **art. 1 alin.(5)** din Constituție.

9. La **art.4 alin.(1) și (2)**, normele propuse au grad foarte mare de generalitate. Față de acest aspect, este de analizat dacă o asemenea formulare nu ar putea genera probleme de înțelegere și aplicare a legii în unele cazuri concrete, având în vedere diferența de organizare dintre parchetele naționale și Parchetul European, în primul caz fiind vorba de o organizare centralizată, iar în cel de-al doilea, de una descentralizată.

Pe de altă parte, întrucât dispozițiile prezentului proiect nu pot avea în vedere decât legislația națională, precum și pentru un spor de rigoare în exprimare, textul ar trebui să debuteze cu expresia „Ori de câte ori într-un act normativ se face referire”.

Semnalăm că o normă similară celei din cuprinsul art.4 alin.(1) este prevăzută și la **art.21**. Diferența dintre cele două dispoziții este dată de faptul că art.4 alin.(1) se referă în mod generic la „legislația națională”, în vreme ce art.21 se referă, în mod distinct, la „legislația națională care reglementează activitatea organelor de aplicare a legii”. Întrucât din formulările propuse rezultă că art.21 reprezintă o reglementare paralelă în raport cu dispozițiile art.4 alin.(1), este necesară reanalizarea textelor.

Este adevărat că **art.4** face parte din Capitolul II, intitulat „Dispoziții privind procedura judiciară”, însă, în lipsa oricărei precizări exprese, nu se poate interpreta că termenul „legislație națională” s-ar referi doar la o anumită categorie de acte normative, ci la ansamblul acestora.

Pentru corectitudinea reglementării, precum și pentru evitarea dificultăților în interpretare, ținând seama de dispozițiile art.12 și 13 din Regulamentul EPPO referitoare la competența procurorului european și a procurorului european delegat, apreciem că art.4 alin.(1) ar trebui reformulat, în sensul delimitării sferei actelor normative avute în vedere de text.

10. La **art.4 alin.(3)**, în vederea asigurării clarității normei, sugerăm dezvoltarea sintagmei „*competențelor specifice*”.

11. Semnalăm că nici în **Capitolul II** și nici în **Capitolul VII** nu se regăsesc norme referitoare la obligația prevăzută de dispozițiile art.24 alin.(3) din Regulament, potrivit căroră „*În cazul în care o autoritate judiciară sau de aplicare a legii dintr-un stat membru inițiază o investigație cu privire la o infracțiune, astfel cum este definită la articolul 22 și consideră că EPPO ar putea, în conformitate cu*

articolul 25 alineatul (3), să nu își exercite competența, aceasta informează EPPO cu privire la acest lucru”.

Sugerăm reanalizarea proiectului sub acest aspect și completarea corespunzătoare a proiectului cu norme referitoare la modalitatea de punere în aplicare a acestei obligații.

12. La **art.5**, pentru claritatea reglementării, precum și pentru delimitare de sfera organelor de aplicare a legii avute în vedere de art.20, care cuprinde dispoziții similare, norma trebuie să fie completată cu precizări referitoare la sfera „autorităților naționale competente” la care se referă textul.

Totodată, pentru corelare cu dispozițiile art.24 alin.(1) din Regulamentul EPPO, apreciem că expresia „o infracțiune care atrage sau ar putea atrage competența Parchetului European” ar trebui înlocuită cu sintagma „o infracțiune pentru care Parchetul European ar putea să își exercite competența în conformitate cu art.22 și art. 25 alin.(2) și (3) din Regulamentul EPPO”. Precizăm că această formulare este utilizată și în cuprinsul normei propuse la art.22 pct.1 pentru art.8 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.66/2011.

Menționăm că, pentru un evitarea repetiției din finalul textului, acesta ar trebui să debuteze cu expresia „Autoritățile naționale competente sesizează Parchetul European în situațiile în care, la sesizare sau din oficiu, constată elemente...”. Pe cale de consecință, expresia „sesizează Parchetul European”, din finalul textului, trebuie eliminată.

13. La **art.6 alin.(1)**, întrucât din finalul textului rezultă că furnizarea informațiilor solicitate de Parchetul European nu se realizează concomitent cu adresa prin care procurorul constată împrejurări care determină atragerea competenței Parchetului European, propunem reformularea tezei a doua a normei, astfel: „... oferind, ulterior, oricare alte informații solicitate de Parchetul European în vederea stabilirii competenței”.

La **art.6 alin.(2)**, pentru corelare cu prevederile art.1, precum și pentru corectitudinea redactării, expresia „în sensul art.25 alin.4 din Regulamentul (UE) 2017/1939, după caz” trebuie înlocuită cu sintagma „în sensul art.25 alin.(4) din Regulamentul EPPO, după caz”.

La **alin.(3)**, în condițiile în care Regulamentul EPPO nu prevede în mod expres o astfel de posibilitate, sugerăm reanalizarea soluției legislative privind accesul la dosar al Parchetului European în perioada în care acesta analizează posibilitatea exercitării dreptului la evocare.

14. La **art.6 alin.(4)**, semnalăm că referirea la termenul de 10 zile are în vedere doar situația în care, potrivit tezei a doua a art.27 alin.(1) din Regulamentul EPPO, procurorul-șef european a luat o decizie motivată de a prelungi termenul de adoptare a deciziei de exercitare a dreptului de evocare cu o perioadă maximă de cinci zile. Întrucât acest caz reprezintă o situație de excepție în raport cu regula prevăzută în teza întâi a art.27 alin.(1) din Regulamentul EPPO, potrivit căreia *„După primirea tuturor informațiilor relevante în conformitate cu articolul 24 alineatul (2), EPPO adoptă decizia dacă să își exercite dreptul de evocare, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de cinci zile de la primirea informațiilor de la autoritățile naționale, și informează autoritățile naționale cu privire la decizia respectivă”*, **art.6 alin.(4)** din proiect trebuie reformulat, astfel încât să aibă în vedere ambele termene prevăzute de norma din Regulament.

În plus, pentru claritatea reglementării, norma ar trebui să prevadă momentul de la care încep să curgă respectivele termene.

15. La **art.8**, pentru asigurarea unei reglementări complete, este de analizat dacă textul nu ar trebui să prevadă un termen în care să se realizeze informarea cu privire la transmiterea cauzei către Parchetul European.

16. La **art.11**, întrucât titlul Legii nr.135/2010, a mai fost redat anterior, propunem eliminarea acestuia.

Pe de altă parte, pentru precizie normativă, trimiterea generică referitoare la „alte prevederi legale naționale” trebuie înlocuită cu o formulare din care să rezulte cu claritate sfera actelor normative avute în vedere de text, fie prin trimitere expresă la acestea, fie prin indicarea unor criterii suficiente pentru asigurarea posibilității delimitării respectivei categorii de acte normative.

17. La **art.12**, pentru o corectă informare, din text trebuie eliminată expresia „cu modificările și completările ulterioare”, care figurează după titlul Legii nr.302/2004. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

18. La **art.13**, pentru concizia exprimării, sintagma „art.31 și art.32” trebuie înlocuită cu expresia „art.31 și 32”.

De asemenea, pentru completarea informației după numărul și anul adoptării Legii nr.135/2010, trebuie inserată mențiunea **”cu modificările și completările ulterioare”**.

Pe de altă parte, pentru un spor de claritate a normei, propunem reformularea părții de final a textului, astfel: „...,instrumentele juridice

internaționale la care România este parte, precum și instrumentele juridice ale Uniunii Europene aplicabile pe teritoriul României”.

19. La **art.15**, deși norma este în concordanță cu dispozițiile art.5 alin.(6) din Regulamentul EPPO în ceea ce privește obligația autorităților naționale competente de a asista și de a sprijini în mod activ investigațiile și urmărirea penală desfășurate de EPPO, pentru asigurarea caracterului imperativ al normei, precum și pentru respectarea exigențelor stilului normativ textul trebuie reformulat în ceea ce privește expresiile „beneficiază de sprijinul activ” și „îndeosebi al”, precum și prin eliminarea abrevierii „etc.”, din final.

20. În ceea ce privește **structura art.16**, care este alcătuit din 12 alineate, precizăm că, potrivit art.48 alin.(4) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„pentru claritatea, concizia și caracterul unitar al textului unui articol se recomandă ca acesta să nu fie format dintr-un număr prea mare de alineate”*.

21. La **art.16**, fără a ne pronunța asupra oportunității înființării Structurii de sprijin în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, și nu în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, semnalăm că reglementarea propusă ar trebui reanalizată, sub următoarele aspecte:

a) Normele din cuprinsul **alin.(1) - (3)**, referitoare la stabilirea numărului maxim de posturi al Structurii de sprijin, precum și la suplimentarea numărului de posturi al Direcției Naționale Anticorupție și diminuarea numărului de posturi al DIICOT par a nu fi corelate din punct de vedere terminologic. Astfel, deși **alin.(1)** se referă în mod expres la posturi de grefieri și șoferi, **alin.(2)** are în vedere posturile de personal auxiliar de specialitate, respectiv de personal conex.

Pe de altă parte, ținând seama că defalcarea numărului de posturi suplimentare prevăzut la **alin.(2)** nu coincide cu defalcarea numărului de posturi al Structurii de sprijin, astfel cum se prevede la alin.(1), apreciem că ar fi necesară și prevederea expresă a numărului de posturi existente în cadrul DNA care se alocă Structurii de sprijin. În plus, la **alin.(3)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, ar trebui ca norma să prevadă expres că cele 5 posturi cu care se diminuează numărul de posturi al DIICOT se preiau de către DNA pentru Structura de sprijin.

În acest context, apreciem că Expunerea de motive ar trebui să se refere la aspectele care au fost avute în vedere pentru stabilirea numărului maxim de posturi pentru Structura de sprijin.

b) La **alin.(1)**, pentru corectitudinea exprimării, expresia „20 posturi” trebuie înlocuită cu sintagma „20 de posturi”.

c) La **alin.(4)**, pentru o mai bună înțelegere a normei, recomandăm detalierea sintagmei „*nevoile concrete*” ce țin de desfășurarea activității procurorilor europeni delegați în România.

d) La **alin.(5)**, corelat cu prevederile alin.(1), în loc de „Structurii prevăzute la alin.(1)” se va scrie „Structurii **de sprijin** prevăzute la alin.(1)”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate normele din proiect care se referă la Structura de sprijin.

e) La **alin.(6)** este necesară reanalizarea textului, astfel încât să rezulte cu claritate care este semnificația „revenirii **efective**” a procurorului la parchetului de unde provine.

f) Este de analizat dacă norma din cuprinsul **alin.(10)** nu ar trebui eliminată, ca superfluă, având în vedere că art.181¹ și 168 alin.(2) din Codul de procedură penală prevăd în mod expres că atât constatarea cât și percheziția informatică se efectuează de către specialist.

Este adevărat că, în prezent, o normă similară este prevăzută în cuprinsul art.8 alin.(5) Ordonanța de urgență nr.78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracrișunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, iar dispoziții similare au fost prevăzute în cuprinsul Ordonanței de urgență nr.43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, însă acestea din urmă au fost abrogate prin Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

g) La **alin.(12)**, referirea la momentul „operaționalizării Structurii de sprijin” conferă normei un caracter imprecis, întrucât în proiectul nu stabilește în mod expres criteriile pentru determinarea acestui moment.

22. La **art.17 alin.(2)**, din rațiuni de redactare, termenul „Urgență” trebuie redat cu literă mică.

În plus, pentru o corectă informare juridică, după titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.27/2006 trebuie inserată expresia „**aprobata cu modificări și completări prin Legea nr.45/2007**”, iar expresia „din aceeași ordonanță” trebuie înlocuită cu sintagma „din aceeași ordonanță **de urgență**”.

23. La **art.17 alin.(4)** este de analizat în ce măsură norma referitoare la plata, de către parchetul de unde provine procurorul european delegat, a „celorlalte drepturi bănești ale acestuia”, cu excepția drepturilor salariale, se corelează cu dispozițiile art.5 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.8/2019, potrivit căreia „*Pe durata numirii ca procuror european delegat în România, acesta beneficiază **exclusiv** de o remunerație acordată de către Parchetul European*”. În plus, pentru un spor de claritate, textul ar trebui să prevadă cu mai multă precizie care anume alte drepturi bănești sunt avute în vedere.

Pe de altă parte, sugerăm și reformularea expresiei „transmite Parchetului European toate informațiile necesare salarizării acestuia”, astfel încât să fie respectate cerințele privind claritatea și previzibilitatea normei.

24. La **art.17 alin.(5)**, pentru un spor de rigoare în exprimare, textul trebuie să debuteze cu expresia „În aplicarea **dispozițiilor** art.5 alin.(2)”.

Norma referitoare la obligația de a „asigura **efectuarea demersurilor specifice** privind plata **de către statul român** a contribuțiilor de asigurări sociale și asigurări sociale de sănătate” trebuie reformulată, astfel încât să rezulte cu claritate atât tipul de „demersuri avute în vedere de text, cât și bugetul din care urmează să se facă respectivele plăți și entitatea competentă să le efectueze.

25. La **art.18, partea introductivă**, după datele de publicare ale Legii nr.135/2010, trebuie inserată mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

26. Precizăm că, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **părțile dispozitive ale pct.1-3 ale art.18** trebuie reformulate, astfel:

„1. La articolul 36 alineatul (1), după litera c¹) se introduce o nouă literă, lit.c²), cu următorul cuprins:”

„2. După articolul 250¹ se introduce un nou articol, art.250², cu următorul cuprins:”

„3. Alineatul (1) al articolului 272 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

27. La **pct.2 al art.18**, în textul prevăzut pentru art.250², potrivit exigențelor de tehnică legislativă, norma de trimitere la „art.250-250¹” va fi redată sub forma „art.250 și 250¹”.

28. La **art.19 alin.(1)**, având în vedere faptul că, potrivit art.1, în cuprinsul proiectului referirea la Regulamentul (UE) 2017/1939 se face sub forma „Regulamentul EPPO” este necesară reformularea corespunzătoare a textului.

29. La **Capitolul VII**, semnalăm că referirea la „organele de aplicare a legii” nu este suficient de clară, întrucât această denumire nu este specifică terminologiei legislației române. Pentru acest motiv este necesară înlocuirea expresiei „organe de aplicare a legii” cu o sintagmă care să contureze cu precizia necesară sfera entităților vizate de reglementarea propusă.

30. Întrucât **Capitolul VIII** nu are ca obiect modificarea și completarea mai multor acte normative, ci doar a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.66/2011, este necesară reformularea titlului, astfel:

„Capitolul VIII - Dispoziții de modificare și completare ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.66/2011”.

31. La **art.22, partea introductivă**, pentru redarea completă a denumirii actului normativ de bază, expresia „Ordonanța de urgență nr.66/2011”, trebuie redactată sub forma „Ordonanța de urgență a **Guvernului nr.66/2011**”.

32. Având în vedere uzanța normativă, **părțile dispozitive ale pct.1 - 3 și pct.5 - 7 ale art.22**, trebuie reformulate, astfel:

„1. Alineatul (1) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:”

„2. După alineatul (1) al articolului 8, se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:”

„3. La articolul 8 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:”

„5. Alineatul (4) al articolului 45 se modifică și va avea următorul cuprins:”

„6. După articolul 45 se introduce un nou articol, art.45¹, cu următorul cuprins:”

„7. La articolul 60 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:” .

33. La **pct.1 al art.22**, în textul prevăzut pentru alin.(1) al art.8, este de analizat dacă expresia „fără întârziere” este suficient de precisă pentru a stabili termenul în care trebuie îndeplinită obligația de informare. Observația este valabilă și pentru alin.(1¹) al art.8, astfel cum este propus la **pct.2 al aceluiași articol**, precum și în ceea ce privește expresia „informează de îndată”, din cuprinsul **art.23**.

Pe de altă parte, la art.8 alin.(1), propus la **art.22 pct.1**, expresia „articolul 22, articolul 25 alineatele (2) și (3)” va fi redată sub forma „**art. 22 și 25 alin. (2) și (3)**”.

34. La **pct.2 al art.22**, referitor la textul propus pentru alin.(1¹) al art.8, pentru precizie normativă, expresia „în toate celelalte situații în care” trebuie înlocuită cu sintagma „în situațiile în care”.

De asemenea, având în vedere rigorile stilului normativ, sintagma „condițiile de la alin.(1)” trebuie înlocuită cu expresia „condițiile prevăzute la alin.(1)”.

35. La **art.22 pct.3**, referitor la textul propus pentru partea introductivă a art.8 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.66/2011, ținând seama de dispozițiile art.327-328 din Codul de procedură penală, expresia „organul de urmărire penală transmite cazul spre soluționare instanțelor de judecată” trebuie înlocuită cu sintagma „procurorul dispune trimiterea în judecată și sesizează instanța”.

Totodată, având în vedere faptul că, potrivit art.396 alin.(1) din Codul de procedură penală, prin rezolvarea acțiunii penale instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului, și nu asupra „caracterului penal sau nepenal al faptei”, precum și faptul că incriminarea se realizează prin lege, și nu prin sesizarea instanței, astfel cum rezultă din redactarea propusă, textul trebuie reformulat, în final, astfel: „are obligația luării următoarelor măsuri până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art.23, astfel cum este propus la **art.22 pct.4**, în ceea ce privește expresia „până la obținerea deciziei definitive a instanței privind caracterul penal sau nepenal al faptei incriminate”.

36. La **art.22 pct.4**, referitor la norma propusă pentru art.23, pentru unitate terminologică, apreciem că sintagma „indicii privind posibile fraude”, ar trebui înlocuită cu expresia „indicii de fraudă”, noțiune a cărei semnificație este prevăzută la art.2 alin.(4) din actul normativ de bază.

37. La norma propusă la **art.22 pct.6** pentru art.45¹, precizăm că, întrucât actul care reglementează activitatea Parchetului European este Regulamentul EPPO, prin actul normativ intern nu se poate prevedea posibilitatea acestui organ al Uniunii de a înștiința autoritățile competente în anumite situații.

Este necesară, de aceea, eliminarea din proiect a **pct.6 al art.22**.

38. Având în vedere normele de tehnică legislativă **titlul Capitolului IX** trebuie reformulat, astfel: „**Dispoziții tranzitorii și finale**”.

39. La **art.24**, pentru rigoarea exprimării, expresia „la 10 zile de la publicarea” trebuie redată sub forma ”la 10 zile de la **data publicării**”.

40. La **anexă**, în cea de a doua coloană a tabelului, propunem ca în loc de „Instanța competentă potrivit art.19” se scrie ”Instanța **de judecată** competentă potrivit art.19”.

Semnalăm că, deși art.19 alin.(2) prevede că circumscripțiile teritoriale ale instanțelor prevăzute la alin.(1) **lit.a) și b)** sunt prevăzute în **anexă**, în cuprinsul acesteia sunt stabilite circumscripțiile teritoriale doar în ceea ce privește tribunalele (prevăzute la art.19 alin.(1) lit.a)), nu și în ceea ce privește curțile de apel (prevăzute la art.19 alin.(1) lit.b)).

Totodată, în coloana a treia a tabelului, denumirea unităților administrativ-teritoriale trebuie redată după modelul „**judetul Argeș**”.

p. PREȘEDINTE,

Toni GREBLĂ